

den brede iværksætter; det er vi sådan set enige i. Vi mener stadig væk, at der er behov for en ganske almindelig håndværker, iværksætter, inden for servicefag osv., men det ene gode skal jo ikke være det andet godes fjende, og derfor får den kritik os ikke til at frafalde støtten til det her forslag, som er en vigtig støtte til en lille, men meget vigtig gruppe iværksættere.

En anden kritik er gået på, at pengene skulle tages fra det teknologiske servicenet, erhvervsforskerordninger og andre ordninger. Det synes vi også er uhensigtsmæssigt, og sådan ser det faktisk ud på finansloven. I det her tilfælde går jeg ud fra, at det bliver rettet op ved gode kræfters hjælp, før finansloven bliver endeligt vedtaget her i december, men i hvert fald når det drejer sig om det her lovforslag, så støtter vi det ubetinget.

Ulla Solvang (RV):

Den slumrende vikingeånd i den danske folkekultur skal atter vækkes til live, skriver undervisningsminister Ole Vig Jensen i sit handlingsprogram for dansk selvstændighedskultur. Det skrev han i februar 1996, men spørgsmålet er jo selvfølgelig hvordan. Hvordan får vi flere mennesker til at starte egen virksomhed, eller formuleret lidt bredere, hvordan får vi genskabt lysten til at sætte i værk, til selv at tage initiativ, hvordan får vi genskabt modet til at gøre det uventede, det usædvanlige?

I regeringens erhvervsiværksætterpakke hedder det: Bedre vilkår for nye virksomheder. Netop for perioden 1997-2000 tages der fat om de 4 hovedproblemer for iværksætterne: de administrative byrder, vanskeligheden ved at finde kapital, nødvendigheden af viden, kultur og holdninger.

Med det fremsatte lovforslag tages der især fat om problemerne med at få skabt flere nye vidensintensive virksomheder. De nye virksomheder skal helst være højteknologiske, altså baseret på stor viden og dermed høj uddannelse. Vi skal med andre ord tilskynde højtuddannede akademikere til selv at gå i gang eller til at udvikle deres idé, så den kan sælges, så den kan kommerialiseres.

Baggrunden herfor er blandt andet, at der ikke har været den store tradition for, at akademikere starter egen virksomhed. Desuden, hvilket vi lægger meget vægt på, skal innovativmiljøerne servicere private opfindere og små og mellemstore virksomheder, der har brug for råd

og vejledning til videreudvikling og kommerialisering af deres idé eller egen opfindelse.

Ved at etablere disse nye innovationsmiljøer er det Det Radikale Venstres håb, at også flere unge får mod på at videreudvikle de ideer, som de måske som studerende har leget med, men ikke har haft mulighed for at realisere.

Innovationsmiljøerne mener vi kan sammenlignes med en slags højskole, altså en ramme, hvor entreprenøren – i det her tilfælde iværksætteren – får mulighed for at diskutere sine ideer og tanker, mulighed for at hente faglig inspiration og mulighed for at modne sit projekt bl.a. ved at låne det nødvendige tekniske udstyr. Herudover kan der også gives en mindre startkapital, hvilket er nok så afgørende set i lyset af, at højteknologiske virksomheder ofte har store etableringsomkostninger.

Lad mig til sidst understrege, at det er vigtigt, at innovationsmiljøerne ikke bare har den nødvendige innovative kompetence, men at de også besidder kommerciel kompetence. Det, vi har brug for, er innovationer, der kan sælges. Det er også vigtigt, at vi får en række innovationsmiljøer med forskellige profiler. Her skal vi ikke lægge skjul på, at vi i Det Radikale Venstre gerne ser innovationsmiljøer med grønne profiler.

Kim Behnke (FP):

Vi er ikke imponerede. Dette er i traditionel stil socialdemokratisk politik. Man har et problem. Vi skal have en mere aktiv erhvervs politik i Danmark. Man får rynker i panden, når man læser, at vi i Danmark har færre iværksættere end i noget andet vesteuropæisk land. Det må vi gøre noget ved, tænker man så, og så graver man i sin visdom, og det eneste, man kan komme i tanker om, er: lad os udbetale noget stats-tilskud, så kommer der nok nogle flere virksomheder.

Se, hvis det var tilfældet, så ville Danmark i dag have haft en overflod af små og mellemstore virksomheder. For vi har prøvet alverdens ordninger med klippekort osv., og det eneste, man har fået ud af det, er, at hele dette vedhæng af eksperter og revisorer og advokater osv. har kunnet skrive nogle ekstra regninger til folk; men vi har ikke fået flere virksomheder, og vi har slet ikke inden for det, man kalder det innovative område, opnået den vækst, som et samfund som det danske burde berettigede til.

Er det her så løsningen? Jeg var lige ved at få tårer i øjnene, da jeg hørte nogle af de andre